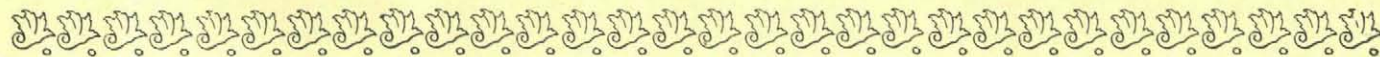

Koekoeksveeren = de sperwer, *Accipiter nisus*, bij Haarlem.
Kackuck = *Leucoma salicis*, de satijnvlinder.
Kuckucksamme = *Sylvia sylvia*, de grasmusch.
Kuckucksammer = *Accentor modularis*, de basterdnachtegaal.
Kuckucksbiene = zie koekoeksbij en koekoekshommel.
Kuckucksfliege = koekoeksvlieg = ?.
Kuckucksknecht
Kuckucksküster } = *Upupa epops*, de hop.
Kuckucksringlein = eieren van *Bombyx neustria*, ringelrups.

Cuch = *Ophidium barbatum*, op de Balearen, een soort van zeevisch, verwant aan onze zandaal.
Cucco = *Ophichthys coccus*, in Taranto, een soort zee-paling.
 „ = *Uranoscopus scaber*, in Sardinië, onze hemelkijker (visch).
Cuccu = *Trigla pini*, in Sicilië, een zeevisch, verwant aan onze kleine poot.

Arnhem, 15 Mei 1900.

A. C. OUDEMANS.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Amsterdamsche Entomologische Club.

Op Zaterdag 19 Mei 1900 hield de A. E. C. hare 8ste bijeenkomst, onder voorzitterschap van dr. J. Th. Oudemans, des avonds te 8 uur in Zeemanshoop. Aanwezig 18 leden.

Als nieuw lid begroet de voorzitter den heer P. B. Moll, die zich bij de vereeniging heeft aangesloten.

De heer De Meijere deelt een en ander mede over het muggengeslacht *Anopheles*, de veelbesproken verspreiders van malaria; de inlandsche soorten worden ter bezichtiging gesteld en gewezen wordt op de verschillen met het geslacht *Culex*, waartoe de gewone steekmug behoort. Verder handelt hij nog over de Tsetse-vlieg, *Glossina morsitans*, en over het sluipwespengeslacht *Praon*, dat in bladluizen leeft en onder zijn slachtoffer een cocon spint (zie „De Ned. Insecten”, fig. 406); voorwerpen verduidelijken het gesprokene.

De heer Oudemans laat eene groote serie voorwerpen zien van *Orrhodia erythrocephala*, beginnend met volkomen typische exemplaren en eindigend met de sterkst uitgesproken voorwerpen der var. *glabra*. Zij werden uit het ei gekweekt.

De heer Docters van Leeuwen spreekt over en vertoont de gallen van: *Trigonaspis renum-megaptera*, *Dryophanta divisa-verrucosa*, *Dryophanta folii-taschenbergi*, *Andricus sieboldi-testaceipes* — alle soorten met wisselgeneratie — en *Andricus albopunctatus*, waarvan alleen eene agame generatie bekend is.

De heer van Niekerken laat eenige zeldzame Coleoptera rondgaan, benevens twee wespennestjes, die blijkbaar door *Polistes gallica* vervaardigd zijn. Het eene daarvan werd in België gevonden, doch het andere op Nederlandsch grondgebied, nl. in Zuid-Limburg, bij Geulem. Ofschoon het wel te verwachten was, dat de soort daar zou voorkomen, is het toch voor het eerst, dat zij er werkelijk gevonden is.

De heer Jaspers vertoont een hommelnest, een in sterk gemutileerden staat aangetroffen voorwerp van *Prionus coriarius*, ruim 100 sluipwespjes uit één pop van *Vanessa atalanta*, Phryganiden, die groote gelijkenis vertoonen met de bloeiwijze eener op de plaats van haar voorkomen aanwezige *Carex*-soort, eierleggende kakkerlakken en nog enkele andere zaken meer.

De heer Boon brengt eene aan de aanwezigen onbekende spanruys ter tafel, die later een ex. van *Angerona prunaria* leverde, gallen op wilg, waaruit later *Sesia formicaeformis* voor den dag kwam, *Xanthia*-rupsen, *Emus hirtus*, uiteenloopende voorwerpen van *Pieris napi* en de geheele ontwikkeling met „vreetstukken” van *Saperda populnea*.

Iets over den honigvogel (Deel V, blz. 83).

Tot de meer dan 6000 soorten tellende groep der zangvogels, *Coracornithes*, behoort een kleinere groep, die der spechtvogels, *Pici*, sterk 500 soorten. Hiertoe rekent men de u zeker wel bekende spechten, *Picinae*, draaihalzen, *Jynginae*, en toekans of pepervreters, *Rhamphastidae*, maar ook nog de baardvogels, *Capitonidae*, en eindelijk de honigaanwijzers of honigkoekoeken, *Indicatoridae*, ± 15 soorten in getal.

De honigaanwijzers zijn het naast verwant aan de spechten en baardvogels.

Zij bewonen geheel Afrika, behalve het noordelijkste gedeelte, en behalve Madagascarië, en verder Sikkim (Achter-Indië) en Borneo. Wat vreemd, niet waar? Waarom nu ook niet Arabië, Perzië en Voor-Indië?

Zij vangen bijen, maar zijn vooral verzot op de larven dier insecten, van honigeten is geen sprake! Ook dooden zij soms kleine vogels.

Eenige soorten leggen, evenals de Europeesche koekoek, hunne eieren het liefst in een andermans nest.

Zoodra een honigaanwijzer een nest van een bij, of wesp, ontdekt heeft, geeft hij door zijn eigenaardig geschreeuw (zij fluiten niet) lucht aan zijn eetlustig gevoel. Den menschen is hij daardoor een bijna zekere aanwijzer van een bijen- of wespennest, niet altijd van honig, want ten eerste zijn er vele bijen en wespen, die geen honig verzamelen, en ten tweede schreeuwen de honigaanwijzers ook, als ze voor hen vreemde of angstaanjagende voorwerpen zien, bijv. een leeuw, of een buffel, of in Sikkim een olifant, of een tijger! Als je dan een honigaanwijzer volgt, ben je voor je plezier uit!

De honigaanwijzers hebben allerlei kleuren, zelfs met fraaie metaalglans. Die van Zuid-Afrika, *Indicator Sparrmanni*, is echter grauwbrown.

Van de Zuid-Afrikaansche soort nu wordt verteld, dat hij menschen, die gewoon zijn honig te zoeken, en die dus sterk naar honig reiken, volgt, omzwermt, en zelfs vooruitvliegt, zeker als ze zijn, dat die menschen de raten, die geen honig maar larven bevatten, laten liggen. Zoo gebeurt het vaak, dat bij dat vooruitvliegen de honigaanwijzers ontdekkers worden van een nieuw nest, waarop ze natuurlijk beginnen te schreeuwen. Daardoor worden de menschen nu werkelijk opmerkzamer, en geven — ook werkelijk dankbaar — larven bevattende raten aan de honigaanwijzers. Tusschen de honigzoekers en de honigaanwijzers is nu langzamerhand een samenleving — eene symbiose — ontstaan en beide partijen trekken nut uit dit verbond. Over symbiose tusschen menschen en dieren, dieren onderling en tusschen dieren en planten zoude men wel boekdeelen vol kunnen schrijven!

Honigvogeltjes zijn geheel andere dieren. A. C. O.

Een kat een ellendig dier? (Deel V, blz. 91).

Wel, wel, wat gaat u te keer over de katten? Is dat nu de natuur liefhebben? Een kat is evenmin schijnheilig, als gijzelf. De kat moet leven, en eet het liefst vogeltjes. Hebt gij ook niet een lievelingskost? Waarom dan een kat de zijne te misgunnen. Wees niet zoo wangunstig en zwartgallig, maar indien ge niet wilt hebben, dat een kat uw (?) vogeltjes opeet, neem dan uw maatregelen. Er zijn er genoeg. Denk nu niet, dat ik weekhartig ben, of met een poes in den schoot zit te dommelen: ik bezit geen poes, maar laat aan de katten evengoed recht wedervaren, als een vogel zijne insecten opeten, en als een mol aardwormen verslinden. Elk dier heeft zijn nut in de schepping. En wees maar niet bang, al mocht het aantal katten door een of anderen uitwendigen invloed vermeerderen, de natuur zorgt er voor, dat het aantal vogels ook vermeerdert, deels om de katten tot voedsel te verstrekken, deels om voor den landbouw (sic!) nuttig te zijn.

A. C. O.

De roode uitwas op planten (Deel V, blz. 92)

waren gallen, veroorzaakt door *Eriophyes (Phytoptus)*, eene soort mijten. Van deze *Eriophyidae* zijn reeds pl.m. 300 bekend, terwijl reeds pl.m. 1000 *Eriophyes-gallen* beschreven zijn.

Arnhem.

A. C. O.